

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brussels Securities SA

Strona przeciwna: État belge

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 dyrektywy Rady 90/43/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich ⁽¹⁾ (zastąpionej w dniu 18 stycznia 2012 r. przez dyrektywę Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich ⁽²⁾), w związku z innymi źródłami prawa wspólnotowego,

powinien być interpretowany w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniom krajowym,

takim jak Code des impôts sur les revenus 1992 oraz królewskie rozporządzenie wykonawcze do Code des impôts sur les revenus 1992, w brzmieniu obowiązującym dla okresu podatkowego 2011,

które ustanawiają system wyłączenia (odstąpienia od opodatkowania zysków wypłaconych spółce dominującej przez spółkę zależną) zakładający, po pierwsze, że dywidendy otrzymane przez spółkę dominującą od spółki zależnej podlegają włączeniu do podstawy opodatkowania spółki dominującej, a po drugie, że 95 % kwoty wypłaconych dywidend podlega odliczeniu od tej podstawy opodatkowania tytułem dochodu podlegającego ostatecznie opodatkowaniu,

w związku z łącznym zastosowaniem, w celu określenia podstawy obliczenia podatku dochodowego od osób prawnych dla spółki dominującej,

belgijskiego systemu odliczenia od dochodu podlegającego ostatecznie opodatkowaniu oraz

- (1) zasad dotyczących innego odliczenia stanowiącego ulgę podatkową przewidzianą w tych przepisach (odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka),
- (2) prawa odliczenia salda wcześniejszych strat podlegających odzyskaniu,
- (3) prawa przeniesienia na następne okresy podatkowe, gdy dla danego okresu podatkowego ich kwota jest wyższa niż zysk podlegający opodatkowaniu, zaliczenia nadwyżki dochodu podlegającego ostatecznie opodatkowaniu, odliczenia na kapitał wysokiego ryzyka i salda wcześniejszych strat podlegających odzyskaniu, oraz
- (4) kolejności zaliczenia, która przewiduje, że w kolejnych latach podatkowych zaliczenie będzie prowadziło do wyczerpania opodatkowanego zysku najpierw poprzez odliczenie przeniesionego dochodu podlegającego ostatecznie opodatkowaniu, następnie poprzez odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka (którego przeniesienie możliwe jest wyłącznie „przez siedem kolejnych okresów podatkowych”) i dalej poprzez odliczenia salda wcześniejszych strat podlegających odzyskaniu,

powoduje zmniejszenie, w wysokości całości lub części dywidend otrzymanych od spółki zależnej, straty, którą spółka dominująca mogłaby odliczyć, gdyby dywidendy zostały w całości i wprost wyłączone z zysków za okres podatkowy, w którym zostały uzyskane (skutkując zmniejszeniem podlegającego opodatkowaniu wyniku za ten okres podatkowy oraz ewentualnym zwiększeniem strat podatkowych podlegających przeniesieniu), bardziej niż gdyby dywidendy te zostały zatrzymane w zyskach i następnie podlegały zasadom zwolnienia i przenoszenia zwolnionych kwot w przypadku braku wystarczającego zysku,

to jest zmniejszenia salda wcześniejszych strat podlegających odzyskaniu generowanych w spółce dominującej, mogącego powstać podczas okresów podatkowych następujących po okresie podatkowym, dla którego dochód podlegający ostatecznie opodatkowaniu, odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka i odliczenie salda wcześniejszych strat podlegających odzyskaniu przewyższają kwotę zysku podlegającego opodatkowaniu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 225, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 345, s. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Barcelona (Hiszpania) w dniu 15 czerwca 2018 r. – Ana María Páez Juárez / Nobel Plastiques Ibérica, S.A.

(Sprawa C-397/18)

(2018/C 294/46)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ana María Páez Juárez

Strona pozwana: Nobel Plásticos Ibérica S.A.

Pozostałe strony: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) i Ministerio Fiscal

Pytania prejudycjalne

1) Czy należy uznać za osoby niepełnosprawne, do celów stosowania dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾, zgodnie z jej interpretacją zawartą w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, pracowników zakwalifikowanych jako osoby szczególnie wrażliwe na określone rodzaje ryzyka w przypadku, gdy ze względu na ich cechy osobiste lub znany stan biologiczny są oni szczególnie wrażliwi na ryzyka związane z pracą i z tego powodu nie mogą zajmować niektórych stanowisk pracy, gdyż może to stwarzać zagrożenie dla ich zdrowia lub dla innych osób?

Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, sąd przedkłada następujące pytania:

2) Czy stanowi akt dyskryminacji bezpośredniej lub pośredniej w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78/WE decyzja o zwolnieniu pracownicy z przyczyn ekonomicznych, technicznych, organizacyjnych i produkcyjnych w przypadku, gdy osoba ta ma stwierdzoną niepełnosprawność, gdyż jest ona szczególnie wrażliwa w odniesieniu do niektórych stanowisk pracy ze względu na jej dolegliwości fizyczne i w związku z tym ma trudności, aby osiągnąć poziom wydajności wymagany do tego, aby nie była zagrożona zwolnieniem z pracy?

3) Czy stanowi akt dyskryminacji bezpośredniej lub pośredniej w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78/WE decyzja o zwolnieniu pracownicy z przyczyn ekonomicznych, technicznych, organizacyjnych i produkcyjnych w przypadku, gdy osoba ta ma stwierdzoną niepełnosprawność, gdyż jest ona uznana za szczególnie wrażliwą w odniesieniu do zajmowania niektórych stanowisk pracy z powodu jej dolegliwości fizycznych, a wspomniana decyzja została podjęta, w świetle różnych kryteriów wskazania, m.in. w oparciu o wszechstronność na wszystkich stanowiskach pracy, w tym na tych, których nie może zajmować osoba niepełnosprawna?

4) Czy stanowi akt dyskryminacji pośredniej w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78/WE decyzja o zwolnieniu pracownicy z przyczyn ekonomicznych, technicznych, organizacyjnych i produkcyjnych w przypadku, gdy osoba ta ma stwierdzoną niepełnosprawność i w związku z tym została ona uznana za szczególnie wrażliwą w odniesieniu do zajmowania niektórych stanowisk pracy z powodu jej dolegliwości fizycznych, które były powodem długich okresów nieobecności w pracy lub przebywania na zwolnieniu lekarskim przed zwolnieniem z pracy, a wspomniana decyzja została podjęta, w świetle różnych kryteriów wskazania, m.in. z uwagi na nieobecności tej osoby w pracy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, L 303, s. 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 15 czerwca 2018 r. – Antonio Bocero Torrico / Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

(Sprawa C-398/18)

(2018/C 294/47)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Bocero Torrico

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social